

188. Felséges Isten, hozzád kiálltunk

Vad Péter Zsigmond

1.Fel - sé - ges Is - ten, hoz - zád ki - ál - tunk nagy ke - se - rű - ség - gel, Kö - nyör - günk né - ked, hogy légy se - gít - ség - gel.
2.Te - kints mi - re - ánk, ké - rünk Úr Is - ten, ily nagy szük - sé - günk - ben, Se - gíts meg min - ket e - rőt - len - sé - günk - ben.

3. Miként a foglyok tömlöc fenekén, hangosan kiálltunk; Senki nem hallja, nem könyörül rajtunk.
4. Pokolnak kínja, bűnnek soksága uralkodik bennünk: Légy segítségel, hogy mind el ne vesszünk.
5. Ha bűneinket te számontartod, felséges Úr Isten, Vajon ki lenne előtted büntelen?
6. Nincsen ártatlan, nincsen bűn nélkül senki teelőtted; Azért könyörgünk, utunk vezéreljed:
7. Mert csak tenálad vagyon kegyesség és nagy irgalmasság, Krisztus Jézusért bűnünk-ből szabadság.

8. Örvezdez szívünk, felséges Isten, te ígéretdben, És hozzánk való nagy kegyességben.

9. Megszabadultunk a Krisztus által örök kárhozattól; Nincsen félelmünk immár a haláltól.

10. Ó, szabadító, mennybéli Isten, egyetlen reménység, Te szolgálóidnak légy örök üdvösség.

11. Dicséret néked, Atya Úr Isten, a te szent Fiaddal És Szentlélekkel, mi Vigasztalónkkal!

